

ΣΠΑΡΤΙΟΝ ΕΝΤΡΙΤΟΝ

Κατὰ τῶν ἐπηρεασῶν τῆς εἰς Χριστὸν
ἀμωμήτως πίσεως ψευδοφιλοσόφων ,
ἐν τρισὶ ταῖς ἐφεξῆς πραγματεῖαις
ἀντιπλεκόμενον.

Ἔν

Διὰ μὲν τῆς Α'. σαφῶς παρίσταται ἡ τῆ Χριστιανισμῶ
Θειότης, ἐσωτερικῶς θεωρημένη καθ' ἑαυτὸν, καὶ
ἄνευ τῶν προφητικῶν προρρήσεων, καὶ τῶν ἐκτελε-
σθέντων ὑπερφυῶς Παραδόξων. (Συγγραφ. ὑπὸ
Σωάμυς Γενυσις Μιλόρδς, καὶ μέλεις τῆ παρ
"Αγγλοῖς Παραλαμέντς.)

Διὰ δὲ τῆς Β'. δαφιλῶς ἀποδείκνυται τὸ Αὐτόπιστον
τῶν Ἰερῶν Εὐαγγελισῶν, καὶ τὸ βέβαιον καὶ ἀναμ-
φιλεκτον τῆς αὐτῶν ἐπιμαρτυρήσεως. (Συγγραφ. ὑπὸ
τῆ Γάλλο Βέλγς Δεαυσόθρς, τῆ ἐκ τῆς τῶν
Ρεφορμάτων Φατρίας.)

Διὰ δὲ τῆς Γ'. συμβιβάζονται, καὶ σύμφωνοι ἀνα-
φαίνονται αἱ δύο τῆ Κυρίε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Γενεα-
λογίαι, αἱ ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις ἀναγνωσκόμεναι.
(Συγγραφ. ὑπὸ Αὐγςςίνς Καλμέτς, τῆ ἐκ τῆ
Τάγματος τῶν παρὰ τοῖς Δυτικοῖς
Βενεδικτίνων.)

Τὰς δὲ τρεῖς ταύτας πραγματείας, ὁ μὲν Α. Ε. ὁ Β. Ἰωάννης
πρὸς οἰκοδομὴν τῶν πιζῶν Ὁρθοδόξων μετέφρασεν·
ὁ δὲ Α. Θ. Ι. ζήλω θείῳ κινέμενος ἐξέδωκεν εἰς φῶς.

Ἐκδοσις δευτέρη

Ἐν Μόσκα. 1838. φευρουαρίου. Α.

Ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ Αὐγούστς Σέμενοφ.

Ἑξέτασις

ΠΕΡΙ

ΤΗΣ Ἑσωτερικῆς Σαφηνείας τοῦ
Χριστιανισμοῦ.

ΠΡΟΕΙΣΗΓΗΣΙΣ.

Οι περισσότεροι συγγραφεῖς, ἐπιχειροῦντες νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι ἡ χριστιανικὴ πίστις εἶναι θεία, ἐθεμελίωσαν τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἐπάνω εἰς τὰς Προφητείας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ εἰς τὰ τεράσια τὰ ἀναφερόμενα ὑπὸ τῆς Νέας· καὶ ἐπὶ τέτοις, ἐπάνω εἰς τὴν ὑπεροχὴν τῆς Διδασκαλίας τῆς Εὐαγγελικῆς, τῆς ὁποίας τὸ ὕψος τῷ Θεῷ πάντως προῖποθέτει τὴν μεσολάβησιν.

Τὰ δύο πρῶτα ἐπιχειρήματα, ἄνδρες ἄξιοι τὰ ἐξέθεσαν ἰκανῶς, καὶ τὰ ἐπεκ. ἄτυναν *) ἀλλὰ τὸ τρίτον,

*) Ὅσα Βοσσεῖην ἐν λόγῳ τῷ περὶ τῆς Καθόλου Ἰσορ. Μέγ. Β'. Ἀριθ. 4. κξ. — Οὐδέποτε ἐν τοῖς περὶ Εὐαγγ. Ἀποδείξ. Πρωτ. 7. καὶ 9. κξ. κξ. τὸν Βάλιον ἐν τῷ περὶ τῆς χριστιαν. Πίσ. Ἀποδεικνυμένης διὰ